

Kjæmpestadens indvaaneres klagesang

(Tekst: Thomas Heimdal «Spidskuglen» 1887 mel.: Knut A. Olsen 1987)

Am E7 Am-E7-Am
Nu fallen i grus er den store stad, o o ve!
Am E7 Am-E7-Am
Som førhen sto øverst i staders rad, o o ve!
Dm7 G7 C Am
Som før den ypperste var i Norge,
Dm7 G7 C E7
med tunge kister og fulle korge.
Am E7 Am E7 Am-E7-Am
Med trinde maver, og stive kraver, o o ve!

-
Vår sugeinnretning i stykker gikk, o o ve!
Da kraftigst den sugede gikk det klikk, o o ve!
Den hele greie blev rent fordervet
og alle midler som var forvervet,
er bleven borte, vi står i skjorte, o o ve!

-
Akk! Sugeinnretningen gikk i stå, o o ve!
En sådan maskine ei mer vi får, o o ve!
Og slig en dugelig sugemester,
du finner neppe engang blant prester.
Hvor får vi penger, som sårt vi trenger, o o ve!

-
Nu er den forbi denne gyldne tid, o o ve!
I luksus vi leved av andres flid, o ve!
Vi kunne penger til Selmer sende
og stoppe ud våre damers ende,
Sigarer røge, teatret søge, o o ve!

-
Ja, alle ting skal jo en ende ha, o o ve!
Når enden er god så er allting bra, o o ve!
Men denne ende vår storhed tager,
den bitterlig som malurten smager.
Vi kan ei mere, vi må krepere, o o ve!

Historikk: «Kjæmpestadens indvaaneres klagesang» **NB! Utgitt på CD-4814 "Lett blanding fra Arendal" 2002.** Visa er skrevet 20. april 1887 av Thomas Heimdal hentet fra arbeidernes blad, et vittighetsblad i distriktet, «Spidskuglen». Visa forteller om det gode borgerskap, i etterkant av bankkrakket i 1886. Melodien ble til hundre år etter, i 1987. I Radio Pollen lagde Eirik Sørsdal og Ottar Johansen et program om hendelsene for hunder år siden. Et aktuelt program i og med at et nytt bankkrakk var et faktum.